

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/338/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612211260
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612211260.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičikovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5 proti žalovaným: 1. S. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. Č.. XX, t.č. bytom Ú.-V. XXXX/X, N., 2/ S. Z. (predtým H.), nar. X.X.XXXX, bytom Q. Č.. XX, v konaní o zaplatenie 6 114,07 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 1. rade voči rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.3.2015 č.k. 7C/74/2012-148 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku 6 114,07 eur s úrokom z omeškania vo výške 679,22 eur a s ročným úrokom z omeškania 9% zo sumy 5 013,34 eur od 29.3.2012 do zaplatenia, trovy konania - náhradu súdneho poplatku vo výške 366,50 eur a trovy právneho zastúpenia na účet Advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom v Bratislave, vo výške 2 609,34 eur. Žalobu voči žalovanej v 2. rade zamietol. Rozhodol, že žalovaná v 2. rade nemá voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, § 52 ods. 1, 3, § 54 ods. 1, 2, § 145 ods. 1, 2, § 533i a § 879j Občianskeho zákonníka, berúc do úvahy právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uznesení zo dňa 21.10.2014 č.k. 1Co/227/2014-120 vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom v Bratislave, zastúpená osobným poradcom S. Z. a poradkyňou D.. O. K. poskytol žalovanému v 1. rade S. H., ktorý je v zmluve ako jediný subjekt vedený ako dlžník na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX úver vo výške 100 000,00 Sk, označený ako spotrebný bezúčelový s výškou úrokovej sadzby 12,10% ročne. V zmluve bol dojednaný poplatok za správu úveru 50,00 Sk mesačne, výška mesačných splátok 2 318,00 Sk, ktoré mal dlžník splácať mesačne ku 20. dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2010. Súd prvého stupňa danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň ako platnú a účinnú, nakoľko podmienky v nej dojednané boli uzavreté v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, aký bol priebeh splácania úveru, pričom žalobca preukázal aj výšku dlhu, ktorého sa v tomto konaní domáha. Žalovaný v 1. rade porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o úvere a súd prvého stupňa

mal za preukázané, že titulom dlžných platieb ako rozdielu medzi istinou a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu, žalovaný v 1. rade dlhuje žalobcovi sumu 5 383,34 eur, úrok z omeškania vo výške 1 100,73 eur, ako rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tento úrok, preto pokiaľ žalobca uplatňuje voči žalovanému zaplataenie 6 114,07 eur, jeho nárok je opodstatnený. Súčasne súd prvého stupňa uzavrel, že žaloba bola podaná na súd dňa 2.7.2012, teda v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.11.2010, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu nie je ani premlčaný. Žalobcovi priznal aj zaplataenie dohodnutého úroku z omeškania vyčísleného vo výške 679,22 eur a úroku z omeškania tak, ako tento bol správne vyčíslený, vo výške priznanej vo výroku rozsudku.

V konaní sa stala spornou tá skutočnosť, či obaja žalovaní sú pasívne legitimovaní, teda či nárok žalobcu je opodstatnený voči obidvom žalovaným. Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.11.2005 vyplynulo, že dlžníkom je (len) žalovaný v 1. rade S. H., ktorému bol poskytnutý úver v čase, keď so žalovanou v 2. rade boli ešte manželmi, nakoľko ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.2.2010. Žalovaná v 2. rade nebola účastníčkou predmetnej zmluvy, keďže táto predmetnú úverovú zmluvu neuzavrela. Keďže v danej veci je zrejmé, že uzavretie predmetnej zmluvy sa netýkalo predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, teda spoločných vecí účastníkov konania, aplikácia ust. § 145 Občianskeho zákonníka je na daný prípad podľa názoru súdu prvého stupňa vylúčená. Z týchto dôvodov neobstojí nárok žalobcu voči žalovanej v 2. rade, ktorá sa nestala dlžníčkou z predmetnej zmluvy o úvere. Pokiaľ žalobca odvíjal pasívnu legitimáciu žalovanej v 2. rade od uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14.12.2010, ktorou mala žalovaná v 2. rade pristúpiť k záväzku žalovaného v 1. rade v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka, súd prvého stupňa uzavrel, že v danom prípade žalovaná v 2. rade neprevzala na seba dlh žalovaného v 1. rade vo vzťahu k žalobcovi tak, ako má na mysli § 533 Občianskeho zákonníka. Úmyslom žalovanej v 2. rade nebolo prevziať na seba dlh vo vzťahu k žalobcovi, ale len takýmto spôsobom vyporiadať bezpodielového spoluvlastníctvo so žalovaným v 1. rade. Navyše táto dohoda absentuje jednu z podstatných náležitostí, ktorou je záväzok žalovanej v 2. rade, že za dlžníka zaplatí peňažný dlh. Z obsahu tejto dohody nemožno vyvodit' ani výšku peňažného záväzku, ku ktorému by mala žalovaná v 2. rade pristúpiť. Z tohto dôvodu dohodu nemožno považovať za platnú a z rovnakých dôvodov žalovaná v 2. rade nepristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka. Preto žalobu voči žalovanej v 2. rade ako nedôvodnú zamietol z dôvodu nedostatku jej pasívnej legitimácie.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v 1. rade, ktoré pozostávajú z náhrady za zaplataený súdny poplatok vo výške 366,50 eur a z trov právneho zastúpenia. Tie pozostávajú z odmeny za poskytovanie právnych služieb, ktoré boli priznané v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a pozostávajú z 9 úkonov právnej služby po 210,81 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie a podanie návrhu, podrobné vyjadrenie k odporu, odvolanie voči uznesenie o prerušení konania, účasť na pojednávaní dňa 14.10.2013 a 18.3.2015, spísanie a podanie odvolanie, písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, vyjadrenie na výzvu súdu zo dňa 9.12.2014), režijný paušál 3 x 7,63 eur, 3 x 7,81 eur, 2 x 8,04 eur a 1 x 8,39 eur, všetko vrátane 20% DPH. Právnomu zástupcovi žalobcu priznal aj hotové výdavky vo výške 332,65 eur vrátane DPH, ktoré pozostávajú z náhrady cestovného v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, a to za použitie osobného motorového vozidla Audi Q7 J. XXX X. za 2 cesty z Košíc do Spišskej Novej Vsi a späť za účelom účasti na pojednávaní, spolu vo výške 75,79 eur. Taktiež priznal náhradu za stratu času pri týchto cestách, spolu vo výške 172,07 eur vrátane DPH, spolu hotové výdavky vo výške 332,65 eur, čo spolu s odmenou advokáta vo výške 2 276,69 eur činí 2 609,34 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 1. rade z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že zaviazže žalovanú v 2. rade na zaplataenie sumy 6 114,07 eur s prísl. vrátane náhrady trov konania žalobcu a žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietne v celom rozsahu. Uplatnil náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že žalovaná v 2. rade nie je pasívne legitimovaná a z týchto dôvodov bol on zaviazaný na zaplataenie predmetného dlhu žalobcovi. Poukázal na čl. IV ods. 2 dohody o vyporiadaní BSM, ktorú uzavrel so žalovanou v 2. rade, z ktorej vyplynulo, že jediným dlžníkom z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere sa stala žalovaná v 2. rade. Aj napriek tejto dohode žalovaná v 2. rade podala žalobu o vyporiadanie BSM, v rámci ktorej žiadala, aby súd prejudiciálne rozhodol o

neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM. Podľa jeho názoru dohoda o vyporiadaní BSM bola uzavretá platne, v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti je toho názoru, že žalovaná v 2. rade je jedinou pasívne legitimovanou osobou v prejednávanej veci a žalobca sa mal domáhať zaplatenia dlžnej sumy práve voči žalovanej v 2. rade. Nesúhlasí s názorom, že dohoda o vyporiadaní BSM má význam len pre vyporiadanie spoločných práv a povinností bývalých manželov medzi nimi samými, pričom nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi vyporiadania BSM. Dohoda o vyporiadaní BSM predstavuje právny nástroj úpravy vzájomných práv a povinností, resp. nárokov, ktoré vznikli medzi manželmi počas ich manželstva. Tvrdenie, že táto dohoda nemá žiadne právne účinky voči tretím osobám popiera zmysel, resp. podstatu vyporiadania BSM, pretože v takom prípade by dohoda nemala žiadnu právnu váhu. Rovnako za nesprávne považuje úvahy súdu prvého stupňa, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalovaná v 2. rade podpísala so žalobcom dňa 14.12.2010 nezakladá pasívnu legitímáciu žalovanej v 2. rade. Závery súdu prvého stupňa považuje v tomto smere za arbitrárne a nezákonné. Podľa jeho názoru táto dohoda spĺňala všetky podmienky stanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi, je preto platná a účinná v celom rozsahu. Žalovaná v 2. rade podpisom tejto dohody preukázala, že má riadny záujem pristúpiť k záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o splátkovom úvere. Pristúpenie žalovanej v 2. rade k danému záväzku je nepochybné a vyvoláva všetky právne účinky. Predmetom tohto súdneho konania nebolo skúmanie úmyslu žalovanej v 2. rade. Poukázal na svoje nepriaznivé majetkové pomery a z toho dôvodu požiadal súd, aby ho oslobodil od platenia súdnych poplatkov. V tej súvislosti uviedol, že v danom prípade je dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p. a nepriznanie žalobcovi náhrady trov konania. Osobou, ktorá je povinná platiť záväzok plynúci zo zmluvy o splátkovom úvere bola a stále je žalovaná v 2. rade a neexistuje žiaden relevantný dôvod, prečo by sa aj on mal podieľať na plnení záväzku vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1. rade uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil. Žalovaná v 2. rade sa k odvolaniu žalovaného v 1. rade písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v 1. rade nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vo vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.4.2016 o 9,45 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.4.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Odvolanie podal (len) žalovaný v 1. rade, v ktorom namietal svoju pasívnu legitímáciu v spore a v ktorom navrhol, aby žaloba voči nemu bola zamietnutá, preto predmetom odvolacieho prieskumu sa stal rozsudok vo vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ktorý bol odvolaním napadnutý. Rozsudok vo výroku, ktorým žaloba voči žalovanej v 2. rade bola zamietnutá a výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade neboli odvolaním napadnuté, preto sa nestali predmetom odvolacieho prieskumu a nadobudli právoplatnosť.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalovaným v 1. rade podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo, žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nedošlo ani k iným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým

zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolacie námietky žalovaného v 1. rade boli predkladané už pred súdom prvého stupňa, s týmito sa súd správne a zákonne vypořiadal, preto nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Žalovaný v 1. rade namieta svoju pasívnu legitímáciu v konaní, keď tvrdil, že uzavretím dohody o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovanou v 2. rade dňa 9.3.2010, na základe ktorej sa žalovaná v 2. rade mala stať jedinou dlžníčkou titulom predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, mala byť voči nemu žaloba zamietnutá.

Odvolacia námietka v tomto smere neobstoí, pretože dohoda o vypořiadaní BSM nemá žiadne právne účinky voči tretím osobám a nemôže založiť pasívnu legitímáciu žalovanej v 2. rade.

Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM), vykoná sa vypořiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Predmetom vypořiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vypořiadanie BSM sa vykonáva ako vypořiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vypořiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia; toto vypořiadanie sa však vykoná iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania o vypořiadanie.

Vypořiadanie spoločných práv a záväzkov, ktoré sú spojené s BSM manželov, a ktoré vznikli za trvania manželstva, sa však týka iba vzťahov medzi manželmi a preto nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vypořiadanie BSM; všetky práva a námietky tretích osôb preto zostávajú nedotknuté.

Z vyššie uvedených dôvodov všetky práva žalobcu, pochádzajúce zo záväzkového vzťahu uzavretého so žalovaným v 1. rade zostávajú preto nedotknuté. Dohoda o vypořiadaní BSM nemá vo vzťahu k žalobcovi žiadnu právnu relevanciu.

Správne súd prvého stupňa tiež uzavrel, že pasívnu legitímáciu žalovanej v 2. rade nezakladá ani uzavretie dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku zo dňa 14.12.2010 vo vzťahu k žalobcovi, keďže nemožno platne uzavrieť, že by žalovaná v 2. rade pristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka. Táto dohoda totiž absentuje jednu z podstatných náležitostí, ktorou je záväzok žalovanej v 2. rade, že za dlžník zaplatí peňažný dlh a navyše z obsahu tejto dohody nemožno vyvodíť ani výšku peňažného záväzku, ku ktorému by mala žalovaná v 2. rade pristúpiť. Keďže podmienkou platnosti takejto dohody je jej písomná forma, nedostatok týchto podstatných obsahových náležitostí dohody spôsobuje jej neplatnosť. Pokiaľ teda žalovaná v 2. rade platne nepristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade, nemohla tento ani platne uznať a zaviazat sa dlh uhradiť v splátkach, preto ani z tohto dôvodu nemožno považovať žalovanú v 2. rade za pasívne legitímovanú v konaní.

Pokiaľ žalovaný v 1. rade v odvolaní namieta, že uzavretie zmluvy o splátkovom úvere sa týkalo predmetu bezpodielového spoluvlastníctva so žalovanou v 2. rade, teda ich spoločných vecí, preto táto skutočnosť zakladá pasívnu solidaritu na strane žalovaných v zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ide o ničím nepodložené tvrdenia, ktoré z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplývajú.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalovaný v 1. rade nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli a ani ich náhradu neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.